

1. 17:26 vs. 17:25

- Abarbanel 17:25 wasn't describing a conversation involving David
- Metzudat David It was a conversation-starter
- Malbim David was expressing shock that a reward was necessary

2. Malbim to Shemuel I 17:27

מה שאמרנו כי האיש אשר יכנו יקבל עושר גדול ובת המלך, זה לא יהיה כעין שכר על התכלית שפעל ע"י פעולתו לכבוד עמו ולא לקיו, רק זה יהיה בעבור אשר יכנו בלבד, שאיש המראה גבורה כזאת להרוג גבור עריץ כזה, גם בלעדי התועלת שהועיל בזה לבני עמו ראוי הוא לקחת בת המלך מצד עצמו בהיותו גבור ואיש חיל שאין כמוהו, וראוי הוא לכל יקר וכבוד ועושר מצד מעלת גבורתו:

That which we have said, that the one who would strike him would receive great wealth and the princess, is not a reward for the result of his deed for the honour of his nation and his Gd. It is only for striking [Goliath], for one who demonstrates such might, killing a cruel, mighty person like this – aside from any benefit caused for his nation – deserves to marry the princess on his own merits, as a mighty person, an incomparable man of *chayil*, and he deserves any honour and glory and wealth because of his great might.

3. Talmud, Taanit 4a

שלשה שאלו שלא כהוגן, לשנים השיבוהו כהוגן, לאחד השיבוהו שלא כהוגן. ואלו הן: אליעזר עבד אברהם, ושאול בן קיש, ויפתח הגלעדי. Three asked inappropriately; two received a proper answer, and one received an improper answer. These are: Eliezer servant of Avraham, Shaul son of Kish, and Yiftach of Gilead.

4. Rabbi Yisrael Rosen, עתניאל בן קנז – מנהיג דו-רבדי, Megadim 12 (Tishrei 5751)

בשעות גורליות משליך אדם יהבו על הקב"ה, וצדיק הגוזר בטוח שהקב"ה לא יכשילנו. יש כאן 'ניסוי כלפי מעלה', והצעת הבת (או הבן אצל אליעזר) משמשים מעין לחץ כלפי שמיא.

At times of lottery, one places his burden upon Gd, and the tzaddik who decrees trusts that Gd will not make him stumble. This is a "test of Gd", and offering the daughter – or the son in the case of Eliezer – serves as a sort of pressure for Gd.

5. Rav Amnon Bazak, דוד וגלית, חלק ב'

כבר הזכרנו כי למעשה שאול הוא זה שאמור לצאת לקרב מול גלית; הפרס האישי מאת שאול מדגיש את הנגיעה האישית שיש לו בכך שמישהו יעשה במקומו את המלאכה

We have already mentioned that Shaul was the one who should have fought Goliath; the personal prize from Shaul emphasized his personal stake in this, that someone should perform the task in his place.

6. Malbim to Shemuel I 17:26

"מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז", היתכן יקבל עליו שכר אחר שבמעשה הזה יסיר חרפה מעל ישראל, וכבר די לו שכר והותר אם יזכה לעשות כזאת: "כי מי הפלשתי וכו'". והלא לב כל מקנא לד' ולעמו יתאזר לנקום נקם מצד תבערת הקנאה והנקמה לעמו ולא לקיו, לא מצד השכר:

"What will be done for the one who strikes that Philistine" – Can it be that he will receive reward for a deed which removes shame from upon Israel? It is enough for him, and then some, if he merits to do this! "For who is this Philistine, etc." Doesn't every heart which is outraged for Gd and for His nation gird itself to take vengeance because of the fire of outrage and vengeance, for his nation and his Gd, and not for reward?

7. Ralbag to Shemuel I 17:26

התנדב דוד להלחם עם הפלשתי כאשר ידע מה יעשה לאיש אשר יכנו. וידמה שעם היותו נשען בד' יתעלה שינקו' נקמתו מהפלשתי הזה כי בא לחרף מערכות אלקים חיים, שכבר נשען בזה על מה שיייעדו שמואל מן המלוכה. וכאלו חשב שזה יהיה כלי להשלים רצון ד' י"ת בצמיח' מלכותו, כי עם היותו חתן המלך יתכן שתגיע לו ההצלחה במלוכה:

David volunteered to fight the Philistine, knowing what would be done for the one who would strike him. It appears that even though he relied on Gd, to take His vengeance against this Philistine for he had come to blaspheme against the

camps of the Living Gd, he [also] relied in this upon what Shemuel had promised him, the throne. It is as though he thought this [fight] would be the means by which to complete the Divine will, leading to the sprouting of his monarchy. As the king's son-in-law, it would be possible that he would achieve success in [attaining?] the monarchy.

8. Malbim to Shemuel I 17:22

וסבב ד' כי "ברגע בא דוד המעגלה," שהוא במקום חניית המחנה, ברגע זו "החיל היצא אל המערכה והרעו" לקראת נשק, ולא היו אחיו במעגל המחנה רק במקום המערכה, והוכרח דוד לרוץ אל המערכה ועל ידי כן ראה את הפלשתי והתפעל מדבריו: Hashem caused that "when David came to the circle," the place of the encampment, at the same time "[he encountered] the soldiers going out to the battlefield, and they trumpeted" to greet the arms. And so his brothers were not in the circle of the camp, and David was forced to run to the battlefield, and so he saw the Philistine and was moved to action by his words.

9. Malbim to Shemuel I 16:23

והנה בזה סיפר איך סבב ד' שיבא דוד אצל שאול, שזה היה הסבה הראשיית לכל קורותיו אח"כ עד הגיע אל המלכות המיועד לו. It told with this how Gd caused David to come to Shaul, which was the first cause for all that happened to him until he became king, as was destined for him.

10. Malbim to Divrei haYamim II 32:1

"אחרי הדברים [והאמת האלה], " בא להוציא בל נאמר שבא סנחריב עליו ע"י איזה חטא שרצה ד' להענישו, כי בהפך שבא אחרי הדברים והאמת האלה, שהיה כל עבודתו באמת ובלב שלם בלא זיוף, ולא נטה מדרכו הטוב, שגם זה נכלל בשם "אמת" שמורה על קיום הדבר. רק זה היה בהשגחה שיעשה נס על ידו ושיפול סנחריב על הרי ציון...

"After these things [and truth]" comes to exclude, lest we say that Sancherev came to [Chizkiyahu] because of some sin for which Gd wished to punish him. Just the opposite, he came after these things and this truth, for all of his service was in truth and with a complete heart, without any false element, and he never strayed from his good path. This is also included in the term "truth", indicating that something endures [or: is fulfilled?]. This was only at [Divine] oversight, so that a miracle would happen via him, and Sancherev would fall upon the mountains of Zion...